

Beroep ingesteld op 6 oktober 2014 — Herbert Smith Freehills/Raad**(Zaak T-710/14)**

(2014/C 409/84)

*Procestaal: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: Herbert Smith Freehills LLP (Londen, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordiger: P. Wytinck, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- besluit 18/c/01/14 van de Raad van de Europese Unie van 23 juli 2014 nietig verklaren; en
- de Raad verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met het onderhavige beroep vordert verzoeker nietigverklaring van besluit 18/c/01/14 van de Raad van 2[3] juli 2014, waarbij de Raad verzoekers krachtens verordening nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ ingediende confirmatief verzoek om toegang tot bepaalde documenten betreffende de vaststelling van richtlijn 2014/40/EU van het Europees Parlement en de Raad van 3 april 2014 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten inzake de productie, de presentatie en de verkoop van tabaks- en aanverwante producten en tot intrekking van richtlijn 2001/37/EG ⁽²⁾, heeft afgewezen.

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker drie middelen aan.

1. De Raad heeft artikel 4, lid 2, tweede streepje, van verordening nr. 1049/2001 geschonden aangezien i) niet alle door de Raad geïdentificeerde documenten onder de uitzondering inzake de bescherming van juridisch advies vallen en ii) een hoger openbaar belang openbaarmaking van de documenten gebiedt overeenkomstig verzoekers verzoek om toegang tot documenten.
2. De Raad heeft artikel 4, lid 6, van verordening nr. 1049/2001 geschonden voor zover hij geen gedeeltelijke toegang tot de gevraagde documenten heeft verleend.
3. De Raad heeft de strekking van verzoekers verzoek om toegang tot documenten kennelijk onjuist beoordeeld.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

⁽²⁾ PB L 127, blz. 1.

Beroep ingesteld op 7 oktober 2014 — Arcofin e.a./Commissie**(Zaak T-711/14)**

(2014/C 409/85)

*Procestaal: Frans***Partijen**

Verzoekende partijen: Arcofin CVBA (Schaarbeek, België), Arcopar CVBA (Schaarbeek) en Arcoplus (Schaarbeek) (vertegenwoordigers: R. B. Martens, A. Verlinden, en C. Maczkovics, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partijen verzoeken het Gerecht:

- primair, het bestreden besluit volledig nietig te verklaren;
- subsidiair, het bestreden besluit volledig nietig te verklaren, voor zover bij dat besluit de steunmaatregel onverenigbaar met de interne markt is verklaard, de Belgische staat is gelast de steun terug te vorderen en zich te onthouden van uitbetaling van de garantie aan de natuurlijke personen die vennoten van de verzoeksters zijn;
- meer subsidiair, de artikelen 2, 3 et 4 van het bestreden besluit nietig te verklaren, voor zover bij die artikelen de Belgische Staat wordt gelast de steun terug te vorderen en zich te onthouden van uitbetaling van de garantie aan de natuurlijke personen die vennoten van de verzoeksters zijn;
- in elk geval, de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De verzoekende partijen vorderen nietigverklaring van besluit 2014/686/EU van de Commissie van 3 juli 2014 [kennisgeving geschied onder nummer C(2014) 1021 final) betreffende de steunmaatregel die door België ten uitvoer is gelegd in de vorm van een garantieregeling ter bescherming van de aandelen van individuele leden van financiële coöperaties [steunmaatregel SA.33927 (2012/C) (ex 2011/NN)] (PB L 284, blz. 53).

Ter ondersteuning van hun beroep voeren de verzoekende partijen vijf middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan schending van de artikelen 107, lid 1, 108 en 296, tweede alinea, VWEU en artikel 14 van verordening (EG) nr. 659/1999 ⁽¹⁾, schending van het beginsel van motivering van de rechtshandelingen en schending van de procedurele regels inzake de bewijslast en de bewijslevering, voor zover de Commissie ten onrechte en zonder motivering heeft vastgesteld dat de verzoekende partijen de enige ware begunstigten van de steun waren.
2. Tweede middel, ontleend aan schending van de artikelen 107, lid 1, en 296, tweede alinea, VWEU en van het beginsel van motivering van de rechtshandelingen en aan een onjuiste beoordeling van de feiten, voor zover de Commissie ten onrechte en zonder motivering heeft vastgesteld dat de garantieregeling de mededinging door andere coöperaties en aanbieders van beleggingsproducten kon vervalsen en daardoor het handelsverkeer tussen lidstaten ongunstig kon beïnvloeden.
3. Derde, subsidiair aangevoerd middel, ontleend aan schending van de artikelen 107, lid 3, sub b, en 108, lid 2, VWEU en aan een kennelijke beoordelingsfout, voor zover de Commissie ten onrechte heeft beslist dat de garantieregeling onverenigbaar was met de interne markt.

De verzoekende partijen voeren aan dat, indien er sprake is van staatssteun, deze als steun om een ernstige verstoring in de Belgische economie op te heffen in de zin van artikel 107, lid 3, sub b, VWEU verenigbaar met de interne markt had moeten worden verklaard.

4. Vierde, meer subsidiair aangevoerd middel, ontleend aan schending van artikel 108, lid 2, VWEU en artikel 14 van verordening (EG) nr. 659/1999 en van het beginsel van het gewettigd vertrouwen, voor zover het vertrouwen dat de verzoekende partijen legitiem in de rechtmatigheid van de maatregel mochten hebben, eraan in de weg staat dat de Commissie terugvordering van de steun eist.
5. Vijfde, nog meer subsidiair aangevoerd middel, ontleend aan schending van de artikelen 107 en 108 VWEU en van verordening (EG) nr. 659/1999 en aan bevoegdheidsoverschrijding of althans aan schending van het evenredigheidsbeginsel, voor zover het besluit waarbij de Commissie een lidstaat gelast een bepaalde maatregel te treffen om de steun op te heffen, zoals in het onderhavige geval zich onthouden van elke betaling aan de natuurlijke personen die vennoten van de verzoeksters zijn, de bevoegdheid van de Commissie kennelijk overschrijdt of althans kennelijk onevenredig is.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (PB L 83, blz. 1).